

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2919/2024
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ПД „ВОЈВОДИНА“ ДОО из Новог Милошева, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 948/24 од 13.06.2024. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 948/24 од 13.06.2024. године, става другог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 948/24 од 13.06.2024. године, става другог изреке.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 948/24 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врбасу Судска јединица у Кули П1 116/23 од 28.02.2024. године, тако што је утврђено да је апсолутно ништава и без правног дејства одредба под тачком II подтачка д) и тачка III Уговора о вансудском поравнању од 27.12.2006. године, закљученог између тужиоца и АД „Ђуро Стругар“ из Куле (правног претходника туженог). Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен захтев да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 67.750,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 25.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је преиначено решење о трошковима поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ревизијом тужиоца се, с позивом на погрешну примену материјалног права, оспорава правноснажно решење којим је одлучено о трошковима парничног поступка. По оцени Врховног суда, одлука о трошковима поступка као споредног потраживања, не представља правно питање од општег интереса, нити правно питање које би се разматрало у интересу равноправности грађана, нити је питање које изискује ново тумачење права или усклађивање судске праксе. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, па је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија тужиоца је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена будући да је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима парничног поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти у смислу члана 154. ЗПП нису били нужни за вођење парнице, због чега је на основу члана 165. став 1 ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**